

Lausuntopyyntö hallituksen esitysluonnoksesta eduskunnalle sosiaali- ja terveydenhuollon sekä pelastustoimen järjestämisen uudistusta ja maakuntien perustamista koskevaksi lainsäädännöksi – Nurmeksen kaupungin lausunto

Kaupunginhallitus 07.09.2020 § 155

Lausuntopyyntö

Sosiaali- ja terveysministeriö (STM) pyytää Nurmeksen kaupungilta lausuntoa 25.9.2020 mennessä hallituksen esitysluonnoksesta eduskunnalle sosiaali- ja terveydenhuollon sekä pelastustoimen järjestämisen uudistusta ja maakuntien perustamista koskevaksi lainsäädännöksi. Lausunto annetaan vastaamalla lausuntopalvelu.fi:ssä julkaistuun lausuntopyyntöön.

Pääministeri Sanna Marinin hallituksen ohjelman mukaisesti Suomessa toteutetaan sosiaali- ja terveydenhuollon ja pelastustoimen uudistus ja perustetaan maakunnat. Uudistuksessa on hallitusohjelman mukaisesti tavoitteena kaventaa hyvinvointi- ja terveyseroja, turvata yhdenvertaiset ja laadukkaat sosiaali- ja terveyspalvelut kaikille suomalaisille, parantaa palveluiden saatavuutta ja saavutettavuutta, turvata ammattitaitoisen työvoiman saanti, vastata yhteiskunnallisten muutosten mukanaan tuomiin haasteisiin ja hillitä kustannusten kasvua.

Pelastustoimen uudistuksen tavoitteena on turvata pelastustoimen palvelujen saatavuus, kattavuus ja laatu myös tulevaisuudessa. Uudistuksen tavoitteena on kehittää ja tukea pelastustoimen valtakunnallista tehokkuutta ja yhdenmukaisuutta. Uudistuksella vastataan pelastustoimen haasteisiin vahvistamalla toimialan valtakunnallisia voimavaroja, kehittämällä toimialan johtamista ja ohjausta sekä tiivistämällä alan toimijoiden yhteistyötä. Tavoitteena on varmistaa myös, että maakuntien pelastuslaitoksilla on mahdollisuus tuottaa ensihoitopalveluja koko maassa. Näin varmistetaan jatkossakin pelastustoiminnan ja ensihoidon palvelutuotannon toiminnallinen ja kustannustehokkuus.

Lausunnoissa pyydetään arvioimaan näiden tavoitteiden toteutumista ehdotetuilla säännöksillä. Tämä pyyntö on vailinainen ottaen huomioon laajan aineiston ja uudistuksen vaikutukset mm. kuntatalouteen ja kuntien omaisuuden suojaan. Uudistus on samalla myös merkittävä kuntatalousuudistus rahoituksen kautta.

Sote-maakuntien tehtävät

Maakunnan tehtävät ovat aluksi valtion määräämät rajatut tehtävät eli vain sote-palvelut sekä palo- ja pelastustoimi. Parlamentaarinen työryhmä on pohtimassa paraikaa muita tehtäviä. Pohjois-Karjalan kuntien kannalta malli muistuttaa liikkeelle lähdeettäessä Siun Soten tehtäväkenttää ympäristöterveydenhuoltoon lukuun ottamatta. Perustehtäviensä osalta uusi sote-maakunta olisi lähellä Siun Soten nykyistä toimintatapaa. Tässä mielessä esitys on helppo omaksua Pohjois-Karjalassa, koska täällä siis sote-integraatio tehtiin jo kaikissa kunnissa vuoden 2017 alusta.

Terveystenhuollon tehtävien osalta maakunnilla ei kuitenkaan olisi täyttä itsenäisyyttä, koska nämä toimisivat koordinoivien alueiden koordinaation alla ns. vaikeiden sairauksien hoidossa. Tämä on eräs uhka ja heikennys Pohjois-Karjalan kannalta nykytilanteeseen verrattuna, koska koordinoivien alueiden rajoista käydään kilpailua.

Valmistelutekstin mukaan sosiaali- ja terveystenpalvelut sekä palo- ja pelastustoimi olisivat erillisiä toimintoja sote-maakunnissa. Toimintojen erillisuus olisi lievä heikennys nykytilanteeseen verrattuna Pohjois-Karjalassa, jossa toimintojen yhteistyötä on kehitetty hyvin Siun Soten sisällä. Esimerkkinä tästä on ensivastetoiminta sekä henkilöstön ja kaluston (hybridiajoneuvot) yhteiskäyttö.

Valmistelutekstin sanavalinta erilliset toiminnot tulisi olla lievempi tai se pitäisi poistaa kokonaan, jotta jo saavutetut synergiset hyödyt voitaisiin säilyttää Pohjois-Karjalassa.

Sote-maakuntien olemassaolo pitemmässä juoksussa tulee olemaan kilpailua keskenään, koska niitä koskivat myös ns. kriisikuntakriteerit. Pohjois-Karjalalla on tässä asiassa lähtötilanteessa enemmän kokemusta siitä, miten sote-maakunnan kysyntä ja kustannukset muuttuvat vuosittain. Sote-maakunnan riski ajautua talousvaikeuksiin on suurin toiminnan alkuvuosina, koska sote-maakunnilla ei ole kokemusperäistä tietoa menojen kasvuvauhdista tässä laajassa sote-kokonaisuudessa eikä myöskään sote-integraation alkuvaiheen ylimääräisistä kustannuksista.

Sote-maakuntien rahoitus ja kuntien asema

Esityksen mukaan valtio rahoittaisi sote-maakuntia suoraan. Tällä rahoituksella katetaan yleiskatteellisesti maakuntien sosiaali- ja terveystenpalvelujen sekä pelastustoimen kustannukset. Lisäksi sote-maakunnat saavat asiakas- ja käyttömaksuja sekä vakuutuskorvauksia.

Käsillä oleva hallituksen esitys muuttaa kuntataloutta paljon ja puolittaa sen koon sekä lisää kuntien velka- ja kiinteistöriskkejä. Koko maan tasolla kunnilta siirretään maakunnille tuloja yhtä paljon kuin kustannuksiakin. Kunnilta valtiolle siirtyvät kustannukset ovat

yhteensä 19,05 miljardia euroa. Tästä 12,10 miljardia euroa on kunnilta siirtyvää kunnallisverotuloa, 0,56 miljardia kuntien yhteisöveron tuoton osuutta, 4,86 miljardia kuntien soteen liittyvää valtionosuutta ja 1,59 miljardia kuntien verotulokompensaatiota, joka on nykyään oma momenttinsa valtion talousarviossa. Lisäksi kuntien verotuskustannukset alenevat yhteensä noin 70 miljoonaa euroa.

Kuntien kannalta tämä tarkoittaa sitä, että kuntien osuus yhteisöveron tuotosta pienenee kolmasosalla ja valtion osuus kasvaa vastaavasti. Kaikkien kuntien kunnallisveroprosentteja alennetaan 12,63 prosenttiyksiköllä (desimaalit voivat vielä muuttua hieman kustannusten tarkistamisen jälkeen). Veronmaksajien valtionverotusta kiristetään vastaavasti. Kunnallisveroprosentin alentaminen korostaa kiinteistöverojen ja yhteisöverojen tärkeyttä, koska niiden suhteellinen painoarvo kasvaa nykytilanteeseen verrattuna. Lisäksi kunnat saavat jatkossa pitää kiinteistöverotulot kokonaan itsellään. Tämäkin nostaa hieman lisää kiinteistöverojen merkitystä.

Kuntalaisten verorasite ansiotuloissa ei hallituksen esityksen mukaan muuttuisi, kun sote-uudistus tulisi voimaan 2023. Osa nykyisestä kunnallisverotuksesta muuttuisi valtion verotukseksi. Verotus voi kuitenkin kiristyä sitä kautta, että kunnat nostavat veroprosenttejaan vuosikatteen paikkaamiseksi ja lainojen lyhentämiseksi. Myöhemmin mahdollisesti tuleva maakuntaverotus voi sitten muuttaa tätä asetelmaa kiristämällä veroastetta, mutta toisaalta tuomalla kannusteita toiminnan tehostamiseen sote- ja pelastuspalveluissa. Verottajien lukumäärän kasvaminen saattaa nostaa veroastetta, koska verottamisessa on aina myös kuluja. Maakuntaverotusta pohditaan paraikaa parlamentaarisessa komiteassa. Veronkanto-oikeus parantaisi sote-maakuntien itsenäisyyttä luottokelpoisuuden paranemisen kautta.

Verotuksen muuttuminen tulee vaikuttamaan yksittäisten kuntien talouden tasapainoon eri tavoilla. Hallituksen esityksen mukaan tasapainoa muuttava vaikutus saisi olla enintään 100 euroa asukasta kohti pysyvästi. Tätä on pidettävä liian suurena, koska esimerkiksi Nurmeksen kaupungin osalta se tarkoittaisi pahimmillaan yli 0,75 kunnallisveroprosentin tuottoa. Tämä 100 euron tasausraja tulisikin puolittaa 50 euroon tai poistaa kokonaan.

Nurmeksen kaupungin nettomenoista poistuu uudistuksen myötä 57 prosenttia. Tarkkaa ennustetta nettotulojen muutoksesta kunnittain ei vielä ole olemassa. Kuntien talouden kannalta tilanne kuitenkin vaikeutuu, koska kuntien keinot tasapainottaa talouttaan yli puolittuvat, mutta lainamäärät pysyvät entisellään. Tällöin kuntien taloudenpidossa ratkaisee jatkossa hyvinvointipalvelujen, teknisten palvelujen ja keskushallinnon tehokkuus ja tästä seuraava lainanhoitokate. Myös kuntakonsernien terveyden merkitys korostuu ettei kunnilla ole liikaa esimerkiksi takausvastuita.

Lisäksi kunnille jää merkittävä kiinteistöriski. Sote-uudistus ei siten paranna kuntien taloustilannetta, vaan kasvattaa niiden taseriskejä. Osassa kunnista se sen sijaan sote-uudistus heikentää taloutta, koska lainanhoitokulujen suhteellinen osuus kunnan menoista ja rahavirrasta kasvaa. Tämä lisää nettovelkaantumista ja alentaa kuntien luottokelpoisuutta sekä omien lainojen että konserniyhtiöiden lainatakausten osalta. Uudistuksen seurauksena moni kuntakonserni menettää investointikykyänsä luottokelpoisuuden menetyksen mukana.

Sote-rahoituksen keskeinen ongelma on tarveperusteisuuden muutosrajoitin (150 €/asukas) ja siihen sisältyvä siirtymäajan pituus (7 vuotta). THL:n asiantuntijoiden ja ministeriön valmistelijoiden laatima tarveperustainen rahoitus olisi tuomassa sote-palveluihin Pohjois-Karjalaan 400 euroa enemmän asukasta kohti kuin nykyisin käytössä oleva kuntien valtionosuuksiin perustuva rahoitusmalli. Uudistuksessa ehdotettu tulevaa rahoitusta koskeva muutosrajoitin rajaisi tämän kuitenkin 150 euroon ja peräti 7 vuoden siirtymäajalla. Nurmeksen kaupungin kannalta realistisesti katsottuna muutosrajoittimen pitäisi olla ainakin tasolla 300 euroa ja siirtymäajan lyhyempi esimerkiksi 3 vuodessa.

Sote-rahoituksen kustannustason nostin näyttää toimivan esityksessä hyvin ja se on Pohjois-Karjalan kannalta hyvä nykyiseen tiukkaan raamikäytäntöön verrattuna. Kustannusnostin nostaisi perusrahoituksen vuotuista korotuksen tasoa (ns. raami-menettely nykyisin) nykyiseen verrattuna noin 1½-prosenttia vuosittain eli miltei 10 miljoonaa euroa.

Toimitilat ja kiinteistöt

Valmistelutekstin mukaan sote-maakunnat vuokraisivat toimitilat kunnilta 3-4 vuodeksi, mutta osa kiinteistöistä voi jäädä sen jälkeen vaille käyttöä. Vuokrasopimus olisi 3-vuotinen ja siinä olisi yhden vuoden optio sote-maakunnan puolella. Neljän vuoden jälkeen sote-maakunnilla ei olisi tilojen vuokrausvelvollisuutta. Tästä syntyy kunnille ja myös Nurmeksen kaupungille merkittävä taloudellinen riski. Riskin suuruus Nurmeksen kaupungin osalta on jopa 1,2 miljoonan euron vuotuiset vuokratulot olettaen, että puolet tiloista jäisi tyhjilleen vuoden 2027 alusta lukien.

Kolmesta neljään vuoteen kestävästä aikajänteestä tarkoituksena on, että sinä aikana sote-maakunnat tekevät palveluverkkosuunnitelmansa, joka sitten osoittaa toimintaan tarvittavan kiinteistömäärän ja yksilöi tarvittavat kiinteistöt.

Sairaanhoidopiirien omaisuus siirtyisi varoineen ja velkoineen sote-maakunnille. Edellisessä sote-uudistuksessa ne olisivat siirtyneet valtakunnallisen yhtiön omistukseen. Kuntien omien sote-tilojen velat

jäävät kuitenkin kuntien vastuulle. Tämä kasvattaa tuntuvasti kuntien suhteellista velkaantuneisuutta, koska kuntien tulot ja käyttötalouden volyyymi pienenevät tuntuvasti.

Toisaalta nykyesityksessä kuntien kiinteistöriskiä pienentää hieman Sipilän hallituksen esitykseen verrattuna se, että nykyisessä esityksessä ei ole asiakkaan valinnanvapautta, joka toisi arvaamattomuutta esimerkiksi pienen kunnan terveysaseman kysyntään.

Esitysluonnoksessa käsitellään kuntien ja sote-maakuntien välisiin omaisuusjärjestelyihin liittyviä kompensatiojärjestelyjä. Esitysluonnoksessa kerrataan perustuslakivaliokunnan kanta PeVL 65/2018 vp s. 22–23, jossa perustuslakivaliokunta edellyttää kompensatiosääntelyn luovan kunnalle oikeuden kompensatioon, joka kattaa kaikki omaisuusjärjestelyt, jotka voisivat loukata kuntien taloudellista itsehallintoa. Perustusvaliokunnan kannasta poiketen esitysluonnoksessa ehdotetaan, että tietyt omaisuusluokat suljettaisiin kompensatiosääntelyn ulkopuolelle ja tästä koituvat tappiot käsiteltäisiin kuntien kirjanpidossa tietyllä kirjausmenettelyllä, joka ei olisi tulosvaikutteinen kunnille. Esityksen ja perustuslakivaliokunnan kannan välistä eroavuutta ei käsitellä esitysluonnoksessa.

Valmistelussa kunnille on suunniteltu kompensatiomallia kiinteistöriskin pienentämiseksi. Tämä on perustuslaillinen kysymys, johon myös eduskunnan perustuslakivaliokunta kiinnitti huomiota edellisen sote-uudistuksen valmistelun yhteydessä. Nykyisessä esityksessä valtio korvaisi kunnalle omaisuusjärjestelyn välittömät kustannukset siltä osin, kun ne ylittävät kunnassa 0,7 prosenttiyksikön veronkorotustarvetta vastaavan summan. Jos kunnan veroprosentti ylittää kahdella prosenttiyksiköllä kuntien keskiarvon, kunta olisi oikeutettu myös 75 prosentin kompensatioon korvausrajan alittavista kustannuksista. Esityksestä ei käy ilmi, tarkoitetaanko kuntien nykyistä veroprosentin tuottoa vai uutta matalampaa veroprosentin tuottoa. Oli kummin tahansa, niin kompensatiosuuruutta voidaan pitää niukkana, koska osalle kunnista kiinteistöriski tulee suurella todennäköisyydellä realisoitumaan.

Kuntien omaisuudelle oikeudellista suojaa antava kompensatiosääntely on siis ristiriidassa perustuslakivaliokunnan lausunnon kanssa. Kompensatiosääntely tulisikin oikaista perustuslakivaliokunnan kannan mukaiseksi. Kompensatiosääntelyä kehitettäessä tulee ottaa huomioon, että nyt luotavalla järjestelmällä tulisi kompensoida valtion, sote-maakuntien ja kuntien sekä mahdollisesti myös yksityisoikeudellisten yritysten välisiin omaisuusjärjestelyihin liittyviä korvauksia. Siksi kompensatiosääntelyn tulisi olla yhteensopiva muun omaisuudensuojan liittyvän lainsäädännön kanssa ja

sovellettavissa samalla tavalla eri oikeushenkilöiden luonteesta riippumattomasti. Tämä seikka lienee nyt käsillä olevan sote-maakuntauudistuksen suurin kompastuskivi tulevissa eduskuntakäsittelyissä.

Sote-kiinteistöjen osalta myös sote-maakunnilla voi olla riskejä, koska toimitilojen vuokraus on Kuntalain 130 §:n pykälän mukaan markkinaehtoista toimintaa, joka kiinteistönomistajien pitää kilpailuttaa siirtymäajan (4 vuotta) jälkeen. On siis mahdollista, että sote-maakunta ei saakaan enää jatkaa toimintaansa kiinteistössä, koska joku muu taho on tarjonnut siitä enemmän. Toisaalta valinnanvapauden puuttuminen esityksestä vähentänee yksityisten terveydenhuoltoyritysten kysyntää sopivista sote-tiloista. Osa toimitiloista poistuu sote-käytöstä kunnissa joka tapauksessa esimerkiksi kiinteistöjen huonon kunnon tai elinkaaren loppuun tulemisen takia.

Tukipalvelut

Sote-maakuntien rahoitus- ja maksuvalmiushuolto on esitysluonnoksessa esitetty järjestettäväksi nykytilaa heikentävällä yksipuolistavalla tavalla. Sote-maakuntien rahoitus- ja maksuvalmiushuolto nojautuisi lausunnolla olevan esityksen tavoitteiden vastaisesti yksinomaan yksityiseen luottolaitostoimintaan. Kokemus julkisen sektorin rahoitushuollossa on osoittanut, että yksityisellä sektorilla ei kaikissa tilanteissa ole riittäviä edellytyksiä suoriutua tehtävästä määrällisesti ja hinnallisesti. Tämän vuoksi tähän tehtävään on Suomessa luotu Kuntarahoitus Oyj kuten muissakin pohjoismassa.

Perinteisten tukipalvelujen osalta tilanne on epäselvä, koska velvoitettavuutta ei ole kirjattu esitykseen. Tältä osin nyt käsillä oleva esitys poikkeaa Sipilän hallituksen sote-esityksestä. Esimerkiksi kiinteistöjen omistus, hoito ja kunnossapito kuntatasolla voinevat säilyä nykyisellään.

ICT-palvelujen osalta ei myöskään olisi yhtiöittämis- tai keskittämispakkoa esimerkiksi valtion omistamaan yhtiöön. Pohjois-Karjalan, Etelä-Karjala ja Etelä-Savo ovat organisoineet tämän nykyisin Meita Oy:n kautta tapahtuvaksi yhteisenä yhtiönä, joka käytännössä toimii kohtuullisen hyvin.

Pohjois-Karjalan kuntajohtajat käsittelevät lausuntoasiaa kokouksessaan 3.9.2020. Täydennän esitystäni tarvittaessa kuntajohtajakokouksen annilla kaupunginhallituksen kokouksessa 7.9.2020.

Edellä kuvatun perusteella on perusteltua antaa seuraava lausunto:

Nurmeksen kaupungin lausunto:

”Nurmeksen kaupunki kiittää lausuntopyyntöä. Esityksen päätavoitteet toteutuvat koko Suomea ajatellen hyvin. Esitys kaventaa hyvinvointi- ja terveyseroja, turvaa yhdenvertaisemmat ja laadukkaat sosiaali- ja terveyspalvelut kaikille suomalaisille, parantaa palveluiden saatavuutta ja saavutettavuutta, turvaa ammattitaitoisen työvoiman saantia, vastaa yhteiskunnallisten muutosten mukanaan tuomiin haasteisiin ja hillitsee kustannusten kasvua. Pohjois-Karjalan ja Nurmeksen kaupungin osalta meillä on jo kokemusta ”maakuntasotesta” ja voimme sanoa, että näin on jo tapahtunut tärkeimpänä hyötynä kustannusten nousuvauhdin hillintä.

Esitys muistuttaa Siun Soten toimintamallia, jossa sosiaali- ja terveyspalvelut sekä palo- ja pelastustoimi ovat integroidut kustannustehokkaasti koko maakunnan kattavaksi toiminnaksi. Toiminta on näin sekä tasalaatuistunut että tehostunut yli kuntarajojen.

Esitys ei kohtele rahoituksen osalta Pohjois-Karjalan maakuntaa reilulla tavalla, koska paljon sairastavassa ja ikääntyneessä maakunnassa tarveperustainen rahoitus ei toteudu täysimääräisesti muutosrajoittimen ja pitkän siirtymäajan vuoksi. Muutosrajoitin tulee poistaa kokonaan. Esitys vaarantaa kuntakonsernien talouden pohjaa ja luottokelpoisuutta sekä heikentää kuntien omaisuuden suojaa, koska kompensatiot ovat vajaat. Tämä on myös perustuslaillinen ongelma. Siksi myös tyhjilleen jäävien kiinteistöjen kompensatiota tulee parantaa. Esityksessä kuvattu kustannusindeksi on hyvä asia ja se näyttäisi toimivan tarkoitetulla tavalla.

Kuntatalouden tasapainon 100 euron tasausraja tulisikin puolittaa 50 euroon tai poistaa kokonaan, koska uudistus kohtelee erityyppisiä kuntia eri tavalla ja koska asiasta on tällä hetkellä vaikea tehdä laskelmia osin puuttuvilla tiedoilla.

Sote-maakuntien rahoitus ei voi olla pelkästään yksityisten luottolaitosten varassa, koska mm. vakuuksien arvostuksessa on suuri tasoero ja koska maakunnilla ei olisi aluksi veronkato-oikeutta, jolla on merkittävä luottokelpoisuutta nostava tekijä.

Pelastustoimen uudistuksen tavoitteena on turvata pelastustoimen palvelujen saatavuus, kattavuus ja laatu myös tulevaisuudessa. Tältä osin uudistus ei tuo uutta Pohjois-Karjalaan, vaan saattaa jopa heikentää nykytilannetta, koska pelastustoimen sanotaan esityksessä olevan erillinen toiminto, vaikka tavoitekuvauksessa annetaan niiden ymmärtää olevan yhteistoiminnassa. Näin saatetaan menettää joitakin synergisiä hyötyjä esimerkiksi ensivastetoiminnassa. Tästä syystä maininta ”erillinen toiminto” tulee poistaa kokonaan, jotta yleiskatteellisuuden periaate toteutuu yhtenäisenä ja kokonaan sote-maakunnassa.

Uudistuksen tavoitteena on kehittää ja tukea pelastustoimen valtakunnallista tehokkuutta ja yhdenmukaisuutta. Tavoitteena tämä on kannatettava, mutta vaikeasti saavutettava. Uudistuksella vastataan pelastustoimen haasteisiin vahvistamalla toimialan valtakunnallisia voimavaroja, kehittämällä toimialan johtamista ja ohjausta sekä tiivistämällä alan toimijoiden yhteistyötä. Tämäkin on tavoitteena kannatettava, vaikka käytännössä esimerkiksi osaavan pelastushenkilöstön saatavuus vaihtelee erittäin paljon eri kuntien kesken.”

Kaupunginjohtaja: Kaupunginhallitus päättää esittää kaupunginvaltuustolle, että tämä antaa asiassa yllä kuvatun lausunnon.

Kaupunginhallitus: Ehdotus hyväksyttiin.

Kaupunginvaltuusto 24.09.2020 § 67
303/03.00/2020

Valtuusto: Ryhmäpuheenjohtajat esittivät, että lausuntoon lisätään
- muutosehdotus: Sote-maakuntalain 8 § (Tehtäväsiirrot kuntien kanssa) lisätään teksti: ”Sote-maakunta voi hoitaa kaikkien alueensa kuntien kanssa tekemällään sopimuksella sote-maakunnan hoidettaviksi (järjestämisvastuu) kunnista siirretyt kuntien ympäristöterveydenhuollon tehtävät, joiden hoitamiseen kunnat ovat osoittaneet sote-maakunnalle rahoituksen.
- kannanotto koulukuraattori- ja psykologipalveluista:
Psykologipalvelut siirtyvät sote-maakunnalle, koulukuraattoripalvelut jäävät kuntaan.

Käydyn keskustelun aikana valtuutettu Veli-Matti Hurskainen esitti lausuntoon seuraavan lisäyksen:

- Maakunnissa, joissa sote-palvelut on jo järjestetty maakunnallisesti, palvelurakenneverkko siirtyy sellaisenaan sote-maakuntaan.

Valtuusto päätti hyväksyä kaupunginhallituksen päätösehdotuksen täydennettynä ryhmäpuheenjohtajien ja valtuutettu Veli-Matti Hurskaisen esityksillä.

Allekirjoittamattomasta ja tarkastamattomasta pöytäkirjasta tehdyn otteen oikeaksi todistaa

Nurmeksessa 25.9.2020

vs. asianhallintapäällikkö

Tanja Saarelainen

Nähtävänäpito: Pöytäkirja julkaistaan yleisessä tietoverkossa www.nurmes.fi
29.9.2020

Tiedoksianto
asianosaiselle:

Asianosainen:

[] lähetetty tiedoksi kirjeellä
[X] lähetetty tiedoksi sähköpostilla

Päiväys ja tiedoksiantajan allekirjoitus

25.9.2020

Tanja Saarelainen

Nurmeksen kaupunki

Ote pöytäkirjasta

Kaupunginvaltuusto

§ 67

24.09.2020

Muutoksenhakuohje/oikaisuvaatimus koskee pykälää: § 67

Muutoksenhakukielto

Päätökseen, joka koskee vain asian valmistelua tai täytäntöönpanoa, ei saa kuntalain 136 §:n mukaan hakea muutosta.